

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LXXXVIII. Consitutio contra Homicidas a Clemente XII. edita pro Ditione
Sacntæ Romanæ Ecclesiæ extenditur ad Loca Dominii Republicæ Lucanæ
in his, quæ pertinent ad Immunitatem personalem & localem. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

De eisdem
Confessariis
ordinariis,
& extraor-
dinariis.

Regula simi-
liter S. Basi-
lii à Monia-
libus ser-
vanda.

Cum facul-
tate conden-
di Constitu-
tiones à San-
cta Sede ap-
probandas.

Cura Ponti-
ficis pro con-
servanda Ec-
clesiæ Græcæ
disciplina,
& Episcoporum
auctori-
tate.

Præceptum
de observan-
dis præmissis
Decretis.

Dat. die 24.
Dec. 1743.

immediatè subiaceat Abbati Generali præfate
Congregationis Sancti Joannis, tamquam De-
legato Sedis Apostolicæ.

§. 24. Confessarius Ordinarius Monialium
prædicti Monasterii, sit Monachus professus dic-
tæ Congregationis Sancti Joannis, quem scienti-
æ, pietatis, ac prudentiæ commendatione ab
ipso Abbate Generali delectum, & præsentatum,
Episcopus Diocæsanus probaverit: Idemque
statuimus de Confessario extraordinario, quem
idem Abbas Generalis ter in Anno, & quancumque
necessitas urgeat, ad audiendas dictarum
Monialium Confessiones valeat deputare. Facta
insuper prædicto Episcopo potestate, quatenus
id expedire putaverit, alium quemcumque
Sacerdotem Regularem, etiam alterius
Instituti, & Ritus Latini, vel etiam sæcularem
eiusdem Ritus, in Confessarium extraordinarium
dictis Monialibus deputandi.

§. 25. Non aliam verò Regulam à prædictis
Monialibus servandam statuimus, quam genuinam
illam Sancti Basilii, quam Monachis tradendam,
supra significavimus. Cui quidem Regule, si tam
supradicti Monachi, quam mox enunciatae
Moniales, aliquas peculiariæ Constitutiones
addere velint, quæ nec eisdem Regule observantia,
neque Græcis Ritibus adferentur, eas ad
Congregationem de Propaganda Fide prius
cognoscendas, & si opus fuerit corrigendas,
Nobisque auctoritate Apostolica confirmandas
exhibere teneantur.

§. 26. In omnibus hæc Decretis, Venerabiles
Fratres, quæ, prævio maturo examine, ut supra
diximus, auditoque consilio Venerabilium
Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium, aliorumque præstantium integritate,
ac doctrina Virorum, statuenda, edenda, ac
Vobis denuncianda esse iudicavimus, minime
dubitamus, quin agnoscat, nihil aliud Nobis
propositum fuisse, quam ut & Venerabiles
Ecclesiæ Græcæ Ritus, ac mores in suo vigore
persistant, & debita Vobis à populis obedientia,
vestraque simul in eos auctoritas, & Jurisdic-
tio, facta recta servetur. Quorum utrumque
ex una, eademque animi, ac iudicii æqualitate
proficiscitur; per quam & varias Ecclesiæ
Institutiones & consuetudines iusta æstimatione
pensantes, unum illud ad animarum salutem
omnino necessarium in votis habemus; ut scilicet
omnes, qui ubique Terrarum Catholico censentur
nomine, unico Fidei, atque unitatis vinculo
teneantur: Et supremam huius Sanctæ Sedis
auctoritatem, qua super alias Divina institutione
præminet, ad promovendam omnium Ecclesiæ
utilitatem solummodo interponentes; de cætero
Fraternitatibus Vestris intacta manere volumus
jura omnia, ac privilegia, & liberam Jurisdic-
tionis vestræ exercitium, ad regendas Oves
vestræ fidei commissas, easque per semitas
mandatorum Dei ad salutis æternæ metam,
adjuvante Divina Gratia, dirigendas. Hinc est,
quod & huiusmodi Decreta libenter à Vobis,
& cum debita devotione, atque observantia,
suscipienda & amplectenda fore confidimus.
Et nihilominus auctoritate Nostra Vobis
mandamus atque præcipimus, ut ea omnia &
singula servetis & ab aliis, ad quos attinet,
executioni mandari, atque exactissime observari
curetis. Et Apostolicam Benedictionem
Fraternitatibus Vestris ex animo impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die
xxiv. Decembris MDCCXLIII. Pontificatus
Nostræ Anno Quarto.

Constitutio contra Homicidas à Clemente XII.
edita pro Ditione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,
extenditur ad loca Domini Republicæ
Luceanæ, in his quæ pertinent ad Immunitatem
personalem, & localem.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALIAS fel. rec. Clementis PP. XII. Præ-
cessor Noster per suas sub Plumbo expe-
ditas literas, nempe iv. Kal. Februarii anno In-
carnationis Dominicæ MDCCXXIV. Pontificatus
sui Anno Quinto, ad compescenda, & coër-
cenda, atque ab hac Alma Urbe, totaque in
temporali S. R. E. ditione penitus avertenda &
eliminanda. Homicidia, quæ à viris sanguinum,
divini, humanique juris oblitis, incredibili cum
immanitate in dies magis magisque increbescen-
te, sæpissime patrari, non sine gravissimo pater-
ni animi sui dolore ac mærore, inaudiverat;
Constitutionem, quæ incipit: *In Supremo Jus-
suetudine Solio*, promulgavit, in qua, postquam
omnes, & singulas Constitutiones à fel. ite-
dem rec. Pio II., Paulo II., Sixto IV.,
Julio II., Leone X., Julio III., Pio IV.,
Pio V., Gregorio XIII., Sixto V., Gregorio
XIV., Clemente VIII., Innocentio XI., Inno-
centio XII., ac Benedicto XIII., & quibusvis
aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter
Nostris, tunc suis, adversus Homicidas sa-
luberrimè editas, approbavit, confirmavit, &
innovavit, illasque adverbis quemcumque non
usum, seu contrarium usum, qui quovis modo
præterendi, vel allegari potuisset, restituit, &
plenary reintegritate, quæ deinceps omnino,
& inviolabiliter observari præcepit, & manda-
vit; inter cætera in eadem Constitutione con-
tenta, hæc præscripta erant, tenoris, qui se-
quitur.

§. 1. Et quoniam experimento compertum est,
administrationem, ac cursum relictam, & expeditam
Justitiæ, qua Republica salus præcipue innititur,
summo periculis obstruari, vel ab excessivo numero
privilegiatorum, vulgariter Patentati nuncupatorum,
vel à minus recta intelligentia privilegiorum con-
cessorum; proinde, salvis, firmisque remanentibus
decretis, & resolutionibus, quæ temporibus
fel. pariter rec. Urbani PP. VIII., & dictorum
Innocentii XI., & Innocentii XII. Prædecessorum,
aut alias quancumque ea super re emanarunt,
volumus quod privilegium Fori nemini quorumcumque
Privilegiatorum huiusmodi, tam in Urbe,
quam in reliquo Statu Ecclesiastico prædictis,
(Officialibus, aliisque privilegiatis à Congregatione
pro tempore existentium eisdem S. R. E. Cardinalium
contra hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum,
ac Ministris necessariis actu intervenientibus
Archiepiscopis, Episcopis, ac Ordinariis prædictis,
eorumque Curis, dumtaxat exceptis) pro crimine
Homicidii suffragentur; sed dicti Privilegiati,
quatenus Clericali Characterè insigniti, Ecclesiasticæ;
& quatenus laici fuerint, seculari jurisdictioni sub-
jaceant: Reservantes Nobis facultatem declarandi,
quinam, quoque esse debeant veri Familiæ
dictorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ordinariorum,
ac Officialium necessariis, & actuale servitium
præstantes.

§. 2. Insuper quia ex illis etiam, qui in sortem
Domini vocati sunt, quique aliis irreprehensibilis,
& ab omni culpa, & macula immunis vita,
ac virtutum exemplo præluere deberent, aliqui in-
terdum reperiuntur adeo sue vocationis immemores,
ut impellente humani generis hoste, pluribus etiam
Homicidiis manus suas cruentare non perhorrescant;

Clemens XII. confir-
matis Præ-
cessorum
sanctionibus
contra Ho-
micidas, sta-
tuit, ut in-
fira.

Privilegiatis
non suffragari
Privilegium
Fori in
causis Homicidii.

Exceptis Of-
ficialibus & Fa-
miliaribus &
Privilegiatis
à S. Officio,
& ab Ordinaris,
eorumque Curis.

Quorum nu-
merus, & qualitates
Summo Pontifici
præstare re-
servantur.

Clericos
Tonstratos
non Beneficiatos,
pro duobus Homicidiis,
privilegio Fori,
& Canonis
privandos.

Nos

Clericus in Minor, non servantes prescripta Concil. Trid. non gaudere privilegio in caus. Homicidii.

Utrum prescripta Concil. Trid. servaverint, ab Ordinario declarandum esse, non retardata assuetudine.

Ecclesiasticos, aequae ac Laicos, Homicidii premeditati Reos, non gaudere Immunitate Ecclesiastica.

Ab Ecclesiastico tamen iudice iudicandos, & puniendos esse.

Homicidium mandantes, adjuvantes &c. etiam minores annis 14, & Ecclesiasticos, non gaudere Immunitate.

Nos perversorum quorumcumque malitia obviamdum esse, non indulgendum, probe intelligentes; ad istorum quoque frandandam pervicaciam, perpetuo itidem statuimus, quod Clericus prima Tonsura nullo Beneficium Ecclesiasticum obtinens, tamesi conditiones Clericis huiusmodi à Concilio Tridentino prescriptas servaverit, ac servet, pro duobus tamen Homicidiis animo deliberato, ac premeditato per eum patris, privilegio fori, & Canonis, in odium tanti excessus, & ad aliorum terrorem, exuatur, & uti incorrigibilis, omnino seculari potestati subiciatur, ab ea tanquam laicus legitimis penis plectendus. Clericus quoque in minoribus Ordinibus constitutus, nec pariter Beneficiatus, nec prescripta à Concilio Tridentino servans, tam Celebs, quam conjugatus, in causis Homicidii dicto privilegio fori non gaudet, eoque privatus remaneat, neque à proprio Episcopo, seu Ordinario repeti, minusque habitum Clericalem, quem indigne abiecit, reassumere possit post totaliter expiata admitti delicti panem. Declaratio autem, an reus, ante patratum Homicidium, requisita à Concilio Tridentino servaverit, ad Episcopum, aliumve loci Ordinarium omnino spectet, non retardata interim delinquentis assuetudine, facienda etiam per Iudicem laicum nomine Ecclesie, qui illum pariter Ecclesie nomine ad illius dispositionem retinere possit, ac debeat, donec dicta declaratio prodierit, quacumque diversa, ac etiam contraria Juris Canonici, & Apostolicarum Constitutionum dispositione, seu interpretatione, necnon consuetudine, haud refragante.

§. 3. Porro cum idem Benedictus Prædecessor, animadvertens Homicidii huiusmodi suo etiam tempore increbrescere, nec minus, quam alia facinora in celebri Constitutione dicti Gregorii XIV. etiam Prædecessoris, que incipit Cum alias, recensita, publica quieti officere; pro commisi sibi Apostolici Officii debito, per prædictam suam Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. sexto Idus Junii, cui initium est: Ex quo Divina, evulgatam Constitutionem, laicos animo premeditato, ac deliberato proximum suum ineficientes, ab Ecclesiastica Immunitatis beneficio exclusit & repulerit, ac pro exclusis atque repulsis haberi voluerit: Nos, ob existentem in dies quorundam Ecclesiasticorum nequitiam, qui nulla proprii status habita ratione, non raro in adeo nefarium, detestandumque crimen prolabantur, ipsorum Gregorii, & Benedicti Prædecessorum Constitutionibus, quas supra confirmavimus, atque innovavimus, inobstantes, & quatenus opus sit, criminum in illis exceptorum Reos Immunitate Ecclesiastica nequaquam juvari, iterum decernentes; eandem Benedicti Prædecessoris Constitutionem laicos animo premeditato, ac deliberato proximum suum, sicut præmittitur, interficientes à beneficio Immunitatis Ecclesiasticae excludentem, ad ipsos Ecclesiasticos cuiuscumque gradus, & Ordinis existant, in Urbe, ac universa ditione Nobis, & Sedi Apostolica mediate, vel immediate subiecta, Homicidium animo similiter premeditato ac deliberato patrantem, extendimus quoque, & ampliamus, dummodo tamen causa admitti per eos Homicidii ab illorum Iudice Ecclesiastico competente cognoscatur, & ab eo, si rei reperi fuerint, citra panem sanguinis, ad prescriptum Sacrorum Canonum, condigna puniantur animadvertente.

§. 4. Uterius, ad varias Doctorem, qui ejusdem Benedicti Prædecessoris mentem, quoad personas in dicta ejus Constitutione comprehensas, interpretari, & explicare voluerunt, sententias, & opiniones dirimendas, declaramus, Homicidii reos, nam minores viginti quinque, majores vero viginti annis, tam laicos, quam Clericos, qui mandatum, consilium, instigationem, auxilium cooperativum, aut aliam operam occisori præbuerint, ex quorum singulis prævis actibus homicidium evenerit, in dicta Benedicti Prædecessoris Constitutione comprehensos

esse, ac deinceps censerè debere, eamque, quatenus opus sit, ad ipsos pariter extendimus; ita scilicet, ut illorum extractio è loco immuni, atque traditio Curie Seculari, quoad laicos, ad ejusdem Curie Secularis requisitionem, fiat à Curia Ecclesiastica, & Clerici ab ipsa Curia Ecclesiastica ex Officio omnino extrahantur, juxta normam infra dicendam. Item declaramus, omnes, & singulos prædictos tam Laicos, quam Ecclesiasticos, qui in Urbe, ac ditione prædictis, ex causa, & occasione Homicidii etiam in rixa commisi cum armis, seu instrumentis suapte natura aptis ad occidendum; inquisiti, & processati, vel in contumaciam banniti, & condemnati fuerint, dummodo homicidium non fuerit casuale, vel ad propriam defensionem, Immunitatis prædicta beneficio minime gaudere.

§. 5. Utrique reorum, ratione Homicidii, ut præfertur, excepti inquisitorum, seu bannitorum, & in contumaciam condemnatorum extractio ab Ecclesiasticis, aliisque locis immunibus, atque traditio suo cuique Iudici competenti, legitimis modo, & forma à Curia Ecclesiastica fiant, volumus, & ordinamus, ut quotiescumque Iudici Ecclesiastico competenti innotuerit aliquem Laicum, seu Ecclesiasticum ex causa homicidii excepti inquisitum, atque processatum, ad Ecclesiam, seu locum immunem confugisse, ibique moram trahere, ac ea super delicti qualitate, ac persone veritate subministrata, vel acquisita suppetant indicia, que ad capturam decernendam sufficere videantur, tunc idem Iudex Ecclesiasticus ex Officio, ac nemine etiam requirente, si delinquens sit Clericus, sin vero Laicus, postquam à Curia Seculari requisitus fuerit, ad ipsius delinquentis extractionem ab Ecclesia, seu loco immuni, implorato etiam ad hoc, quatenus opus sit, auxilio brachii Secularis, & cum interventu personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, devenire teneatur, extractumque ad suos, si tuti, & securi fuerint, sin minus ad Curie Secularis Carceres asportari, ibique sub eua custodia detineri curet, & faciat; Ubi vero ex processu informativo desuper consciendo, quoad inquisitum nondum condemnatum, dictus Iudex Ecclesiasticus, ex acquisitione, seu subministratis indicibus ad torturam tantum sufficientibus, ab extracto homicidium à præfata Benedicti Prædecessoris, & hac Nostra Constitutionibus exceptum patratum fuisse cognoverit, ad declarationem, quod scilicet de casu ita excepto constat, progrediatur; extractumque, si Laicus sit, Ministris, & Officialibus Curie Secularis, si autem Clericus, ejus competenti Iudici Ecclesiastico tradere, & consignare possit, ac debeat, exactis tamen, receptisque in actu traditionis, & consignationis huiusmodi, à Iudice quidem Seculari, juramento, & ab Ecclesiastico, promissione in verbo veritatis, de restituendo extractum Ecclesie, locove immuni, sub pena excommunicationis late Sententiæ, Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore existenti reservata, quatenus extractus in suis defensionibus, que ad tramites juris, & Ordinationum Apostolicarum ei competunt, præfata elidat, & diluat indicia. Et si illa minime eliserit, seu diluerit, & delinquens reperi fuerit, Iudici suo, scilicet Ecclesiastico in Clericum, Seculari in Laicum, ut juris esse censuerit, animadvertere liceat.

§. 6. Quoribus autem de jam bannito, aut in contumaciam damnato ex causa Homicidii superius excepti, sive Laico, sive Ecclesiastico agatur, quilibet Iudex Ecclesiasticus, ut præfertur, competens, ad illius, Laici nimirum, instante Curia Seculari, & Clerici, ex Officio, extractionem ab Ecclesia, locove immuni, cum interventu quoque personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ, ac traditionem suo respective Iudici, sicut mox dispositum est, faciendam procedat: solamque sententia contumacialis, & actorum, quibus illa fundatur, exhibitionem ad hoc sufficere decernimus, ut dictus Iudex Ecclesiasticus ex illorum inspectione

Item inquisitos, & damnatos de Homicidio in contumaciam.

Ordo servandus in extrahendis Reos a loco Immuni.

Et in iisdem tradendis Curie Ecclesiasticæ, sive Laicæ.

Quid in extractione, & traditione banniti, & damnati in contumacia.

dumtaxat agnito, num istiusmodi Sententia contumacialis legitime, iusteque prolata sit ad formam Constitutionum Apostolicarum, pronunciare, & declarare queat, & debeat, an bannitus, & in contumaciam damnatus consignandus veniat, nec ne? exactis pariter, & receptis, quatenus consignetur, à Judice Seculari juramento, si delinquens sit Laicus, ab Ecclesiastico vero, si fuerit Clericus, promissione, ipsum, ut supra, restituendi Ecclesie, locove immuni, sub antedicta pœna excommunicationis, si extractus in suis similiter defensionibus ei ad præscriptum prædictarum Constitutionum Apostolicarum competentibus, nullitatem, & iniustitiam contumacialis Sententiæ prædictæ ostenderit, & sceleris indicia diluerit; quod si id præstare nequivert, & ex eisdem Sententiæ, & actis rite, & recte gestis, reus repertus fuerit, Judex ejus competens Sententiæ exequi, & quando aliquem in pœna irrogata excessum deprehenderit, etiam moderari valeat; ita quod quæcumque declaratio à prædicto Judice Ecclesiastico facta in judicio Ecclesiastica Immunitatis super consignatione banniti, & in contumaciam damnati, ejusque denegatione, nullatenus deservire, & à nemine allegari possit in alio diverso ac separato judicio, in quo scilicet de præfata Sententiæ contumacialis executione postmodum disputari contingeret, ad quem effectum dicta declaratio Judicis Ecclesiastici perinde habeatur, ac si non emanasset, nec ullus exinde scrupulus animo Judicis competentis, in cognoscenda & definienda validitate, seu nullitate, justitia, seu iniustitia ejusdem Sententiæ contumacialis, ingeratur.

Decreta Judicis Ecclesiastici super competentia Immunitatis, non suffragari in judicio super executione Sententiæ contumacialis.

Pontifex præfata confirmat, & extendit ad Ditionem Reip. Lucanæ.

§. 7. Quoniam autem Dilecti Filii Senatus, & Republica Lucana Nobis nuper humiliter supplicari fecerunt, ut dispositionem prædictæ Constitutionis Clementis Prædecessoris prædicti superius insertam, ad Dominium, & ditiones eidem Republicæ subjectas, in quibus homicidia quoque frequentissima sunt, extendere, & ampliari de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur ipsos Senatum, & Rempublicam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & ad tam exitiale homicidiorum flagitium, quantum cum Domino possumus, propulsandum, exterminandumque ad vigilantes, prædictam Constitutionem pro universa, ut præmittitur, S. R. E. prædictæ ditione à laudato Clemente Prædecessore factam, quoad præfata in his præsentibus literis, respectivè, ad dominium, & ditiones prædictas ejusdem Republicæ, Apostolica auctoritate, motu proprio, tenore præsentium extendimus, & ampliamus, atque deinceps omnino, ac inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Cum facultate procedendi juxta statuta loca.

§. 8. Volumus tamen, ut veluti alias idem Clemens Prædecessor voluit, & decrevit, ut in Nostra ditione Ecclesiastica tum extractus in suis defensionibus, quæ ad tramites Juris, & Apostolicarum Ordinationum ei competunt, eluat, & diluat indicia; tum ut sola Sententiæ contumacialis, & actorum, quibus illa fundatur exhibitio ad hoc sufficiat, ut Judex Ecclesiasticus, ex illorum inspectione dumtaxat agnito, num Sententiæ contumacialis legitime, iusteque prolata sit ad formam Constitutionum Apostolicarum, pronunciare, & declarare queat, & debeat, an bannitus, & in contumaciam damnatus consignandus veniat, nec ne; tum denique, si extractus in suis defensionibus, ei ad præscriptum prædictarum Constitutionum Apostolicarum competentibus, nullitatem, & iniustitiam contumacialis Sententiæ prædictæ ostenderit, & sceleris indicia diluerit: ita pariter in Dominio, & ditionibus prædictis, hæc omnia præmissa ad dispositionem Juris, & Statutorum localium domini, & ditionum hujusmodi intelligi debeant.

§. 9. Ac insuper volumus, ut donec, & quousque sive per Nos ipsos, sive per Romanos Pontifices pro tempore existentes, declaratio hujusmodi facta non fuerit, ii tantummodo familiares, & Officiales excepti intelligantur, & habeantur, quos de jure, & juxta consuetudinem loci cujuslibet, usque ad hanc diem pro familiaribus, & Officialibus habitos, & deputatos esse, & haberi, ac deputari solitum est.

§. 10. Decernentes eisdem præfentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissime observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, eorumdemque Cardinalium Congregationes, aliove quolibet quacumque præcipientia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; & si fecus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 11. Non obstant præmissis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac quorumcumque Prædecessorum Nostrorum literis, privilegiis, indulgentiis, & facultatibus quibusvis etiam dictis Cardinalibus, eorumque Congregationibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, vel alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis; & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, præfentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem ut lapsis viginti quinque diebus, postquam præfentes literæ per dominium, & ditiones prædictas per Ordinarios locorum publicatæ fuerint, omnes & singulos in dominio, & ditionibus prædictis existentes perinde ardeant, ac si unicuique eorum personaliter, ac nominatim intimatæ fuissent; utque eorumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur;

Numerum, & qualitates Privilegiatorum interim juxta consuetudines locorum servari mandatur.

Clausulæ pro literarum firmitate.

Cum derogationibus opportunis.

Publicationis effectus, & exemplorum auctoritas.

Dat. die 24.
Jan. 1744.

quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Januarii MDCCXLIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Cardinalis Passioneus.

Similia Indulta eodem serè exemplo expedita fuerunt pro aliis aliorum Principum, & Rerumpublicarum Ditionibus.

LXXXIX.

Decreta super pluribus Disciplinæ Capitibus, pro Incolis Regni Servie, & finitimarum Regionum.

Venerabilibus Fratribus, Dilectis Filiis, Archiepiscopis, Episcopis, Parochis, & Universo Clero, & Populo Regni Servie, aliarumque finitimarum Regionum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Sollicitudo Pontificis pro Fidei, ac Disciplinæ integritate, in Servia, & propinquis locis non nihil colapsa.

INTER omnigenas calamitates, quibus Ecclesiæ Filii sub Infidelium dominatione degentes undique opprimuntur, quibusque omnibus paterna charitate compatimur; non alia magis animum nostrum sollicitant, atque urgent, quam quæ sunt ejus generis, unde animabus Christi Sanguine redemptis perditionis occasionem oriri, & Catholica Fidei, disciplinæque integritati detrimentum inferri posse veremur. Ex quibus cum illæ, quas in Servia Regno sub durissimo Turcarum jugo jamdiu sustinetis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, multis ex partibus alias ad aures nostras pervenerint; tum verò novissimè, per Venerabilem Fratrem Joannem Baptistam, electum a Nobis, & constitutum Archiepiscopum Scopiæ, distinctius expressæ, ac penè ob oculos nostros expositæ, incredibili Nos dolore affecerunt. Licet enim inter gravissimas vexationes, & persecutiones ab infidelium crudelitate, & schismaticorum odio illatas, assiduam Pastorum istius Regni vigilantiam, ac sollicitudinem in proprios greges, firmamque Populorum in Fide, ac pietate constantiam commendare; immò & admirari debuerimus; plures tamen dolendi causas Nobis attulerunt, tum nunnulorum ex illis infraacta, & fluctans, vel etiam arbitraria, in maximi momenti rebus, agendi ratio; tum in vestra inter plerisque Fideles, ex alienigenarum confortio, morum, ac disciplina corruptela; præsertim verò turpis Christiana professionis occultatio, ad infidelitatem accedens, qua plures in istis regionibus uti, temporalium damnorum timore, perhibentur.

Commendatur observantia Decretorum Concilii Albani.

§. 1. Debuerant quidem pleraque ex iis, quæ contra Fidei, & morum puritatem inter istarum Ecclesiarum Fideles irrepsisse dicuntur, vel anteverti, vel introducta corrigi, atque emendari, per satis notas Pontifici, & Canonici Juris sanctiones; & per Apostolica Sedis Decreta per organum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propaganda Fidei præpositorum sæpius emanata; potissimum verò per ea, quæ statuta fuerunt in Albano Concilio, quod sub sel. rec. Prædecessore nostro Clemente XI., ab istius Regni Primare, pro universo Clero, & Populo Albanie, & Servie, indictum, & celebratum fuit. Ideoque prædictas omnes juris Ecclesiastici, & Sedis Apostolicæ leges Vobis omnibus in memoriam revocantes, earumque studium, & observantiam impensè commendantes; prædictum

Concilium Albanum vestris præcipuè rebus, ac temporibus accommodatum & opportunum, omnino teneri, ac per omnia observari præcipimus; volentes, ut omnes istius Regni Archiepiscopi, Episcopi, Parochi, & Missionarii, & reliqui Animarum curam habentes, aliquod illius exemplar apud se habeant, atque ad illius normam suos; & Populorum mores exigere studeant, & conformare.

§. 2. Attamen, ut graviore abusus ad Fidei, morum, ac rituum integritatem pertinentes, quæ ex istis Regionibus ad nostram notitiam in specie pervenerunt, penitus tollantur, ac perpetuò eliminentur; postquam eisdem accuratè, ac diligenter per nosmetipsos perpendimus, examinavimus; Ea, quæ sequuntur, Decreta, non sine Venerabilium Fratrum nostrorum consilio, perferre, ac vobis denunciare statuimus; quorum dispositiones a vobis omnibus, ad quos attinet, utpotè utiles, ac necessarias, libenter amplectendas esse in Domino confidimus; & nihilominus auctoritate Apostolica exactissimè impleri, & custodiri mandamus.

§. 3. Ordientes itaque a negociis Fidei, sine qua impossibile est placere Deo; omnibus & singulis istius Regni Fidelibus, qui Ecclesiæ Catholica communionem retinere cupiunt, districte præcipimus, atque jubemus, ut caveant, ne ad occultandam, quum licitum & necesse est aliquando, Christiana Religionis professionem, aliqua faciant, aut admittant contra Evangelicæ Præcepta; & Instituta; præsertim verò, quæ protestationem includunt Mahumeticæ sectæ; Ideoque si Circumcisionem susceperint; sciant, quod Christus ipsis, Apostolo attestante, nihil proderit. Nomina Turcica, quorum nec memores esse deberent per labia sua, assumere: Abominanda Infidelium Tempia, quæ Moschæas vocant, frequentare: Ecclesiasticorum Jejuniorum dies Carnium esu profanare, & hæc eò fine, ut Mahumetani credantur, profus devitent. Hæc enim omnia, etsi Fides Christi in corde teneatur, fieri nequeunt, sine Mahumetis errorum simulatione, sinceritati Christiana contraria, quæ mendacium in re gravissima continet, & virtutalem Fidei negationem, maxima cum Dei injuria, proximique scandalo, includit.

§. 4. Multò verò magis, quum a publica Potestate interrogantur, illicitum sibi esse sciant Mahumeticæ sectæ se addictos profiteri; sed illud noverint esse tempus, quo eos oportet, firmes scutum Fidei, non solum corde credere ad justitiam, sed etiam ore Christum confiteri ad salutem; alioquin si eum coram hominibus negare ausi fuerint, & ipse negabit eos coram Patre suo.

§. 5. Impius pariter, & illicitus est illorum Servie Christianorum abusus, qui; ex hac vita migraturi, cadavera sua Turcarum sepulturis mandari, cum istorum assistentia, & Mahumeticis adhibitis ritibus, permittunt, aut jubent. Etenim si Christum in vita erubescere minimè debent; quanto minus quum ejusdem tremendo judicio sistendi sunt; ne & ipse eorumdem coram Æterno suo Patre erubescat.

§. 6. Munus itaque Episcoporum, Parochorum, & Missionariorum erit, seriò Christianos illos, qui supradicta, cum ingenti Fidei injuria, nefariè præsumunt, docere & admonere; quod frustra sibi de Christiana Legis custodia, & zelo, deque Filiorum in eadem educatione blandiantur; quoniam vel in uno istorum deficientes, facti sunt omnium rei. Itaque ipsis aperte denuntiant, quod quisquis metu cuiuslibet potestatis, vel temporalium amittendorum formidine, Fidem suam prodit, iram Dei super se provocat; seque, nisi resipiscat, ab omni salutis spe extraneum reddit; quoniam magis timet hominem, quam Deum, & momentanea retinere,

Relati abusus in specie corrigendi per infra-scripta Decreta.

Non licere Fidei Professionem ita occultare, ut Mahumeticus simuletur.

Præsertim in judicio.

Et in morte.

Simulatores a Sacramentis arceudi, & a suffragiis excludendi.